

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaeer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Metrica Paraphrasis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](#)

METRICA PARAPHRASIS.

FATA si vanos Sophiae labores
 Arguunt, mentem quibus impolitam
 Cordaque optauit radiis superne
 Tingere lucis.

Quid miser, curis, macieque turpi
 Comparo vermis lutulenta terrae
 Dona? & insomnes studio minori
 Dedico noctes?

Ite funestae, stygiæ paludis
 Filie exsangues, fera monstra, cura:
 Nec mihi vestrâ resonent tenaci
 Compede crura.

Ergo me numquam radiis serenet
 Phœbus innubi volitans quadriga?
 Semper obstipam tacitura condent
 Nubila frontem?

Quis furor mentem solio auiterno
 Debitam fœdo temerare luto, ut
 Erutis mundi tumulo periclis
 Turgeat arca?

Fata que curis peperit cupido
 Lucra, disinctus male perdet heres,
 Quem dabit consors thalami immunito
 Forte cerebro.

Ille Thersites, decoris paterni
 Degener sanguis, patrio labore
 Instruet pompam statuae superbae
 Splendidus Hermes.

Ille festiuis epulis gnathonum
 Farciet ventres, patriisque succi

Rore

Rore Lenæ laticis suaves

Condit haustus.

Anne huic quidquam simile aut secundum

Inter hæc ludibria vanitatum

Phœbus emenso referens quadrigas

Repperit orbe?

Ergo iam fessus, residique anhelans

Pectore, in fluctus maris Adriani

Trado sollertes Boreæ Notoque

Ferre labores.

Nam quid exhaustos animos fatigem,

Perugil si quod labor aggregavit,

Inter heredis digitos refusum

Diffluit aurum?

Ingeni partum stolidus vorabit:

Otium fructus comedet negoti:

Vt fauos diæ spoliat melissæ

Nectarare fucus.

Ille, quem gazis paudo incubantem

Pectore, examen stimulis laceffit

Mille curarum laqueata circum

Tecta volantum,

Quos legit fructus animi subacti

Vomere ærumna? Quibus ille damna

Gaudius pensat pereuntis æui, et

Luminis imbræ?

Cura mordacem premit ægra curam,

Et catenati subeunt dolores

Culcitras ditum, vigilesque ducit

Purpura noctes.

O caue si cui pateant auari

Pectoris crates, quibus hæc procellis

Sors

*Sors inexpletæ furit in ruinam
Naufraga mentis!
Mitiūs fluttus glomerante Coro
Vnda per Syrteis fremit æstuosas:
Mitiūs pontum Libycis refringit
Eurus arenis.
Sic vagos diues gemit inter æstus
(O procellosæ pila vanitatis!)
Querneis arcae tabulis sepulto
Pauper in auro.*

PROSA EXEGESIS.

Si laborem ac studium sapientiæ impensum non absque censurâ vanitatis esse voluit Ecclesiastes, eò quòd in hac vitâ condignâ mercede frustretur; multò potiori iure curas illas, industrias, vigiliasque iam detestatur, quæ rebus fluxis & caducis, adeoqué luto acli-mo, vilissimisque terræ fæcibus, plerumque in gratiam ingrati heredis impenduntur. Hic autem non eorum tantùm qui auaritiae, sed etiam qui ambitioni student, genius est, ut cùm aut opibus accumulandis, aut familiæ propagandæ dant operam, sibi omnia subtrahant, heredi omnia destinent. Vnde non incle-ganter Phædrus:

*Tibi dico auare, gaudium heredis tui,
Qui tristis audis musicum citharae sonum,
Quem tibiarum macerat iucunditas,
Opsoniorum pretia cui gemitum exprimunt:
Qui dum quadrantes aggeras patrimonio,
Calum fatigas sordido periurio.*

Non absimile mihi hoc genus hominum videtur præ-grandibus illis ac domesticis coruis, quos Sinarum

Man-

*Auarorum
labores
vani.*

*Phædrus
lib. 4.*